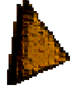
<%@ Language=VBScript %>

VII. BÖLÜM

FARKLI BİR İNİSİYE; İSA...

İsa'nın doğduğu sırada, o gün bilinen dünyanın büyük bir bölümü Roma İmparatorluğunun egemenliği altındaydı. Dinsel açıdan çok tanrılı inanç sistemini kabul eden Romalılar, kendi tanrılarına karşı hoş görülü olunması halinde, işgal ettikleri toprakların halklarının inancına karışmıyorlardı. Bu sistem, birbirinden farklı bir çok inancı imparatorluk bünyesinde barındırmakta son derece faydalıydı. İnançlarında özgür bırakılan kavimler, yönetimin başına büyük dertler açmıyorlardı. Bir tek istisna dışında;Yahudiler.

Yahudiler son derece katıydılar. Onlara göre bir tek Tanrı vardı ve onun dışında başka tanrılar olduğunu söylemek en büyük günahtı. İşte bu tutum, Romalılarca kendi tanrılarının aşağılanması olarak görüldü ve büyük tepki doğurdu. Öyle ki, Roma yöneticileri Yahudileri dinsizlikle suçladılar ve imparator Septim Severus, Yahudiliği, yani kendilerince dinsizliği yasaklayan bir emir yayınladı. Roma lejyonları Yahudi halkın üzerine gönderildi. Baskı artırıldı. Yahudilik gibi daha sonraki yıllarda tek Tanrı inancını savunan Hristiyanlık da aynı suçlamadan kurtulamadı. Ta ki, imparatorluğunu yıkılmaktan kurtarmak için Hristiyanlığı seçen Bizans imparatoru Constantin dönemine kadar.

İşte İsa böyle bir ortamda dünyaya geldi. Roma baskılarından yılmış olan Yahudi halkı kurtuluşu mucizelerde arıyor ve kendilerine Tevrat'da geleceği bildirilen kurtarıcı Mesih'i dört gözle bekliyordu.

İsa, Musa'nın öğretisinin Ezoterik yönünü yüzyıllardır bünyesinde barındıran Esenniler arasında dünyaya geldi. Yahudilikteki dinsel yozlaşmadan uzak kalabilmek için Esenniler Yehuda çölündeki Kumran'a çekilmişlerdi. İsa'nın bir Esenni olduğu, doğduğu tarih olduğu iddia edilen 25 Aralık gününden de bellidir. Bu tarih, Esennilerin Elohim adına düzenledikleri kutsal ayin günüdür.

Esenniler üç dereceli bir inisiasyon örgütü oluşturmuşlardı (1). Bu örgütün kurallarına göre Esenniler arasında doğan ya da dışardan Esenniler'e katılmak isteyen kişiler uzunca süre gözetim altında tutulurlar ve layık görülürlerse özel bir törenle örgüte alınırlardı. Toplulukta doğup layık görülmeyenler örgüte alınmazlar ve ancak topluluğun ayak işlerini yapmalarına izin verilirdi. Örgüte kabul edilen kişi iki yılını çömez olarak

geçirirdi. İkinci derece'de de aynı süre geçerliydi. Müridin "İsrail'in kutsal seçkini" ya da "Işığın oğlu" adı verilen üçüncü dereceye geçmesi ancak bu sürelerin sonucunda göstereceği yeteneğe bağlıydı. İkinci derecede bekleme süresinin uzatılması mümkündü.

Esenniler, tarikat sırlarını açıklamamak üzere ketumiyet yemini ederlerdi. Ruhun ölümsüzlüğüne, insanın tekamülüne, tüm insanların kardeşliğine ve iyilik yapmanın en önemli ilke olduğuna inanan Esenniler, günlük yaşam sırasında yemin etmeyi en büyük suç olarak görürlerdi. Ayinlerde temizlik esastı. İnsan sevgisinin ön plana çıkarılması, yalandan nefret edilmesi, mülkiyetin ortaklığı Esenniler'in başlıca özellikleriydi.

Kabul töreninde yeni üye, kendisine verilecek sırları ifşa etmeyeceğine dair ölümüne yemin ederdi. İşte Esenniler'in İsa'yı reddetmelerinin arkasında, bu yemine uymamış olması yatmaktadır.

Esenni öğretisi, derecelerle ilintili olarak üç aşamalı verilirdi. Bu öğreti, Musa'nın Ezoterik doktrininden başka bir şey değildi. Esenniler genelde bekar yaşayan insanlardı ve İsa da bu geleneği bozmadı. Esenniler arasında en üst dereceye kadar çıkan İsa, kişiliği gereği bununla yetinmedi ve daha fazla şey öğrenmek istedi. Ancak Mısır okulu artık yoktu. Bunun üzerine İsa da, bilgisini artırmak için Ezoterik öğretinin bir başka kaynağına, Tibet'e yöneldi. Hindistan üzerinden Tibet'e giden İsa, burada yaklaşık 10 yıl kaldı ve Ezoterik öğretinin yanısıra doğu bilimleri hakkında da en üst düzeyde bilgi sahibi oldu (2). İsa bu bilgilerini, Hristiyan dünyasının mucize diye adlandırdığı olaylarda ortaya koydu.

James Churchward, İsa'nın Tibet'te bulunduğu yıllar ile ilgili bilgiler veriyor. Kendisini Naacaller hakkında aydınlatan rahip Rishi, İsa'nın Tibet rahipleri arasında en üst dereceye kadar çıkmış olduğunu söyledi. Churchward'a göre İsa, Tibet'te Naacal dilini öğrendi ve ilk tek Tanrılı dini, Mu dinini ana kaynağından gördü. İngiliz araştırmacı, İsa'nın ölürken söylediği son sözlerinin Naacal dilini bildiğini ispat ettiğini öne sürüyor. İsa'ın son sözleri, "Eli, eli lama sabachtani" (Allahım, Allahım beni niçin bıraktın) olmuştu. Churchward bu sözlerin yanlış anlaşıldığını, İsa'nın gerçekte, ortadoğuda hiçkisenin anlamasına imkan olmayan Naacal dilinde, "Hele, hele lamat zabac ta ni" (tükeniyorum, tükeniyorum yüzümü karanlıklar kaplıyor) dediğini iddia ediyor (3). Churchward'a göre İsa'nın öğretisine sembol olarak seçtiği Haç da Mu kökenlidir. Naacaller'in bu kutsal sembolünü İsa da kullanmıştır.

Tibet'ten ülkesine dönen İsa, öğretisinin geniş kitlelere ulaşmasını ve tüm Yahudi halkının kurtuluşunun bu yolla olmasını tasarlıyordu. Halkın mesih beklentisini değerlendiren İsa, kendisini Tanrının oğlu olarak tanıttı. Ezoterik doktrin uyarınca İsa, Kamil bir İnsandı ve Tanrıyla bir olmuştu. İşte onun kullandığı "Tanrının Oğlu" sembolü, bu gerçeğin ifadesiydi.

İsa, öğretisini cümleler haline getirilmiş sembollerle, mesellerle geniş halk kitlelerine sundu çünkü halkın bu öğretiyi başka türlü

benimsemeyeceğini iyi biliyordu. Sevginin ve kardeşliğin ön plana çıkarıldığı İsa öğretisindeki Ezoterik içerik, Yuanna İncili'nde de görülmektedir. "Kimse yeniden doğmadıkça Tanrı katını göremez" veya, "herkes sudan ve ruhtan doğmuştur" gibi cümleler, Yuanna İncili'nin Ezoterik içerikli cümlelerinden sadece ikisidir. (Yuanna 3/2-5)

Sen Jan tarafından yazılan bu İncil, doktrinin iç yüzünü, Ezoterik yönünü ortaya koymaktadır. Bu nedenle Yuanna İncili, Ezoterik öğreti yanlısı Şövalye Tarikatlarınca kabul edilen yegane İncil olmuştur. Malta Şövalyelerinin bir diğer adı, Sen Jan Şövalyeleridir. Protestanların benimsediği, Mason olan Hristiyanların üzerine yemin ettikleri İncil hep Yuanna İncilidir (4).

Hristiyanlıktaki Baba-Oğul ve Kutsal Ruh üçlemesi, Tanrının üçlü niteliğinden başka birşey değildir. Ancak, bu kutsal üçleme gibi birçok kavramın daha, cahil halkın anlayabilmesi için son derece basite indirgenmiş olması, öğretinin aslından çok şey yitirmesine ve zamanla da bünyesine birçok efsane ve hurafelerin girmesine neden olmuştur. İsa öğretisinin Ezoterik içeriği bugün pekçok Hristiyan tarafından bilinmemektedir. Ancak, iyilik, doğruluk, güzellik gibi kavramlarla, insanların kardeşliği gibi duyguların geniş kitlelerce kabul görmesini sağlayarak Hristiyanlık, Ezoterik öğretinin bu anlatılarının evrenselleşmesinde önemli bir rol oynamıştır.

İsa'nın Yahudi ruhban sınıfınca sapkınlıkla suçlanması ve İsa yandaşlarının gücünden çekinen Roma'nın bu durumu fırsat bilerek onu çarmıha gererek öldürülmesinden sonra Hristiyanlık uzunca bir süre bocaladı. Yandaşları sürekli takip edildi ve öldürüldü.

İşte bu aşamada Roma'lı Hristiyanlar, kendileri gibi kardeşlik, doğruluk, iyilik gibi mefhumları savunmakta olan Collegia mensupları ile karşılaştılar. Hristiyanlar, çok tanrıcı Collegia mensuplarının tanrılarını birer aziz olarak kabul ederken, Collegia üyeleri arasındaki kardeşlik bağları da bu yeni gelenlerin birliklerinde getirdikleri inançlar doğrultusunda kuvvetlendi. Hristiyanlar, Collegia'larda kendilerine sığınacak yerler buldular ve varlıklarını sürdürebildiler. Batı Roma imparatorluğu barbar akınları sonucunda yıkılınca, bu örgüt Doğu Roma imparatorluğunda varlığını sürdürdü. Bizans'da Collegialar'ın himayesinde varlığını devam ettiren Hristiyanlar, bu güçlü örgütlenme sayesinde dinlerini resmi devlet dini olarak kabul ettirebildiler. İmparator Constantin, aleyhinde girişimlerde bulunan çok tanrıcı unsurlara karşı denge sağlamak amacıyla Hristiyanları ve dolayısıyla Collegia örgütünü yanına çekmeye karar verdi. Constantin, M.S. 313 yılında Milan fermanını yayınlayarak, önce Hristiyanların inançlarında özgür olduklarını kabul etti. Sonra da Hristiyanlığı devlet dini olarak ilan etti ve çok tanrıcılığı yasakladı.

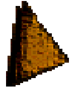
Collegia mensupları, Roma imparatorluğu içinde, sanatlarını rahatça ortaya koymaları için her yerde dolaşmalarına izin verilen hür insanlardı. Avrupa'nın, Roma imparatorluğu dışında kalan bölgelerinde dahi, yapı

işleri için Collegia'cılar özellikle aranıyorlardı. Ancak bir süre sonra Avrupa'da derebeylik sistemi ortaya çıktı ve bu hür sanatkarların dahi birer serf durumuna düşmeleri söz konusu oldu. İşte o zaman, Collegialar manastırlara iltihak ettiler ve din adamlarına tanınan haklardan faydalanabilmek için, inşaatçı rahiplerden kurulu olan manastır dernekleri "Gildeleri" oluşturdular (5). Ancak bu noktada tarihte geriye dönmek ve ortadoğuda çıkan yeni bir dinin, İslamiyet'in Ezoterik doktrin tarihi üzerindeki yerini incelemek gerekmektedir.

Kaynakça

1- SCHURE Edouard - "Büyük İnisiyeler" - RM Yayınları - İstanbul 1989 - Sf. 605
2- SANTESSON Hans Stephan - "Batık Ülke Mu Uygarlığı" - RM Yayınlan- İstanbul 1989 - Sf. 137
4- Nauodon Paul - "Tarihte ve Günümüzde Masonluk" - Varlık Yayınları İstanbul 1968 - Sf. 122
5- Naudon Paul -ie- Sf. 28

25.11.2001

Keyword ▼

Ara

EZOTERİK - BATINİ DOKTRİNLER TARİHİ
| Başlarken... | İÇİNDEKİLER |

